

— по член 5, букви б) и з) от Директива 2009/147, изменена с Директива 2013/17, тъй като не е осигурила защита на видовете птици, посочени в член 1 от същата директива, а именно на врабовата кукулявка (*Glaucidium passerinum*), пернатоногата кукулявка (*Aegolius funereus*), белогръбия кълвач (*Dendrocopos leucotos*) и трипръстия кълвач (*Picoides tridactylus*), като по-специално не се е уверила, че тези видове няма да бъдат убивани или обезпокоявани през периода на размножаване и отглеждане на малките, а гнездата и яйцата им няма да бъдат унищожавани, увреждани или прелествани на територията на Горско стопанство Бяловежа.

2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 338, 9.10.2017 г.

Жалба, подадена на 15 февруари 2018 г. от Red Bull GmbH срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 30 ноември 2017 г. по съединени дела T-101/15 и T-102/15 — Red Bull GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (представители: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени оспореното решение от 30 ноември 2017 г. по съединени дела T-101/15 и T-102/15,
- да отмени решенията на първи апелативен състав на ответника от 2 декември 2014 г. по преписки R 2037/2013-1 и R 2036/2013-1, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В първото си основание жалбоподателят твърди, че тълкуването от Общия съд на член 7, параграф 1, буква а) и член 4 от Регламента относно марката на Общността⁽¹⁾, в контекста на марки, представляващи комбинация от цветове, нарушава принципите на равно третиране и на пропорционалност. Общият съд неправилно е наложил ново и непропорционално изискване за графично изобразяване на марки, представляващи комбинация от цветове, изхождайки неправилно от виждането, че на такива марки е вътрешноприсъщо поради естеството им да са по-малко прецизни. Първо, това виждане няма никакво правно основание и не отговаря на никоя от целите, посочени в правната уредба, и има за резултат незаконно и непропорционално дискриминиране на марките, представляващи комбинация от цветове в сравнение с всички други видове марки, като например марките от един цвят, словните марки, марките, представляващи дизайн и други. Второ, изложените в оспореното решение критерии са в противоречие с естеството на марките, представляващи комбинация от цветове, *per se*, които, както ясно е прието от настоящия Съд в решение *Libertel*⁽²⁾, са неограничени пространствено. Оспореното решение в действителност свежда марките, представляващи комбинация от цветове *per se*, до цветни фигуративни или позиционни марки, или марки с мотиви. Трето, оспореното решение потенциално прави недействителни повече от 85 % от марките в регистъра на ответника, представляващи комбинация от цветове от вида на оспорените марки.

Във второто си основание жалбоподателят излага, че Общият съд е нарушил член 7, параграф 1, буква а) и член 4 от Регламента относно марката на Общността, поради неправилно и недопустимо тълкуване на решението *Heidelberger Bauchemie*⁽³⁾, доколкото в него се налагат три кумулативни изисквания за графичното изобразяване на марките, представляващи комбинация от цветове, а именно: (i) точните нюанси на разглежданите цветове (ii) съотношенията на разглежданите цветове и (iii) пространственото разположение на цветовете. Тези изисквания не били съществени за това решение и имали непропорционално тежки последици единствено за категорията или класа марки или знаци, състоящи се от комбинация от цветове или цвят, *per se*. Нещо повече, третото и ново наложено изискване е оправдано с твърдяната „ограничена вътрешноприсъща годност на цветовете да предават конкретно значение“. Последното обаче досега е било разглеждано от ъгъла на отличителния характер в критериите за годност за регистрация на марка, а не от гледна точка на изискването за графично изобразяване, което означава, че от самото начало това води до недействителност на регистрацията без възможност да се доказва, че чрез придобития отличителен характер или другояче тя може да бъде отстранена. Оспореното решение нарушава също член 4 от Регламента относно марката на Общността като изисква „експлицитно“ описание за марките от вида на спорните в настоящото дело и като незаконосъобразно ограничава ефективното определяне на такива марки само до тези, които имат едно пространствено (с други думи — фигуративни) разположение, отговарящо на предполагаемото действително последващо използване на марката.

В третото си основание жалбоподателят излага, че Общият съд е нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания, като не е преценил и не е взел предвид в решението си, че първата оспорена марка е била заявена преди решението *Heidelberger Bauchemie* и следователно пренебрегвайки потенциалната приложимост на принципите, изложени от Съда в решенията *Lambretta*⁽⁴⁾ и *Cactus*⁽⁵⁾. Той е нарушил този принцип и чрез неосъществяването на цялостна преценка на позволените и достоверни източници, приложими правила и разпоредби, съдебна практика на ЕС и на Насоките на ответника, за да прецени дали всички относими обстоятелства по настоящото дело биха могли кумулативно да дадат основание за извода, че ответникът е дал на жалбоподателя точни, безусловни и последователни уверения, на които жалбоподателят се е позовал, съобразявайки се с тях, което е довело до поддържане на валидни оправдани очаквания от страна на жалбоподателя.

В четвъртото си основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е нарушил принципа на пропорционалност, като не е взел предвид непропорционалността на отмяната на двете оспорени марки при изключителните обстоятелства по настоящото дело. По-конкретно Общият съд не е взел предвид, че целите за точност и яснота, както и за правна сигурност, биха могли легитимно да бъдат постигнати, ако жалбоподателят беше поканен и му беше дадена възможност да изясни описанието на двете марки, така че те да останат в регистъра, вместо и двете регистрации да бъдат отменени.

В петото си основание жалбоподателят излага, че Общият съд е нарушил процедурните си правила като е приложил неправилно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник и е осъдил жалбоподателя да плати съдебните разноски. Изключителните обстоятелства по настоящото дело и принципът на справедливост изискват, съгласно член 135, параграф 1 от Правилника, жалбоподателят да не бъде осъждан за съдебните разноски (а те да бъдат поети от ответника).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение от 6 май 2003 г., *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244).

⁽³⁾ Решение от 24 юни 2004 г., *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384).

⁽⁴⁾ Решение от 16 февруари 2017 г., *Brandconcern BV/EUIPO и Scooters India („Lambretta“)* (C-577/14 P, EU:C:2017:122).

⁽⁵⁾ Решение от 11 октомври 2017 г., *EUIPO/Cactus SA („Cactus“)* (C-501/15 P, EU:C:2017:750).

Иск, предявен на 22 март 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-207/18)

(2018/C 200/28)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen и J. Samnadda)